

Openluchtfilm 2010

Dat het zo spannend ging worden met het SFB dat kon niemand van ons raden.

De locatie gekozen ...

Ergens in juni 2010 kregen we de vraag of we geïnteresseerd waren om mee een "openluchtfilm" te organiseren samen met het cc Ter Dilft.

Thema : oorlogsfilm van Quentin Tarentino Inglorious Bastards.
Natuurlijk waren we geïnteresseerd. Maar hoe pak je dat aan ? Hoe kleeft je dat aan ?

... De opbouw begint.

Het SFB zou voor drank en hapje zorgen. Maar voor hoeveel personen ? Trekt dit concept de mensen aan ?

Opbouw van de bar.

Na veel denken, en vergaderen en rekenen en mails met de organisatoren, kwamen we tot de slotsom : we halen bier, cola en spa en véél chippekes in huis. We hebben maar een bescheiden kassa hé.

Ons Tonny werkte een bar/tent/kleine tentoonstelling uit in het licht van de film.

De bar in volle glorie.

De week voor de opvoering van de film had de Makro dus een vaste klant aan ons. De drank en snoep werd met redelijke getale aangevoerd.

Peggy heeft heel de week kaarskes gebrand opdat het toch mooi weer zou blijven. Want zo een filmvertoning valt of staat met de weergoden.

De dag zelf, nl. 21 juli 2010, zat ons alles mee. De gebeden waren verhoord. Het was een lekker weertje. Niet te héét niet te fris.

Het opstellen van de tent ging gemakkelijk. De bar kreeg een écht militair tintje. De minitentoonstelling genoot reeds de nodige aandacht. Want wie de film reeds gezien had, kon een aantal verwijzingen vinden.

De cinema werd opgesteld en iedereen begon zenuwachtig te worden of er véél volk zou opdagen. Hopelijk voor ons, want we zaten met een halve winkel drank.

Waren we weer ongerust geweest voor niets. Het publiek was talrijk. Had véél dorst en kon de film wel smaken. De sfeer bleek, ondanks de grellige film, gezellig en na afloop konden we alleen maar stellen : dat dit initiatief zeker voor herhaling vatbaar was.

Fortiviteiten 2010

Moet een mens bescheiden blijven ? Of mag hij naast zijn schoenen lopen...

In ons geval : we blijven bescheiden, maar de neiging om naast ons schoenen, in dit geval ons klompen te lopen, wordt groot.

Elk jaar is het probleem enorm : welk thema gaan de jongens uitwerken om zichzelf te overtreffen. De vorige edities waren een succes. Wat dienden ze nog te doen om wéér al de grens te verleggen.

In de loop van het jaar waren contacten gelegd om samen met twee andere groepen het thema : Bezetting 40-45 uit te werken.

Er zou een café à la Allô Allô gemaakt worden; een huiskamer à la guerre, en een boerenmarkt comme à l'époque. De figuranten, zijnde Ronny, Toon, Lie en Pep zouden samen met de andere groepen het dagelijkse leven tijdens WO II uitbeelden.

Maanden van voorbereiden, plannen maken, afspraken beleggen, maar vooral van rekvisieten kopen gingen hieraan vooraf.

Het café bleek zo uit de serie Allô Allô weggekaapt. Oude bar, oude glazen, oude tafeltjes. Alles bleek oud. Zelfs de piano, tot groot jolijt van iedereen, viel uiteen van ouderdom, of was het van gammeligheid ?

De huiskamer idem dito : oud oud en nog eens oud. Peggy had in samenspraak met de voorzitter en de kampementsverantwoordelijke besloten om oorslogskant voor te leggen. Na veel zoeken vond ze een patroon oorlogskant. Samen met de dames Marleen en Rita hebben ze dat dan ook opgezet en aan alle toeschouwers vakkundig uitgelegd en getoond.

Het verse groentenaanbod ..

De gedekte tafel, het twijfelbed, de stoof met petatten. Hoewel boer Toon tot den treuren toe kwam vragen *"of zijn petatten nog niet gereed waren"*. Neen Toon. Dat ging niet hé. De stoof brandde niet. Er was zelfs een bezoeker die opperde : *"ulder stoof geeft niet veel hé"*. Moeilijk natuurlijk : als er maar een kaars in brandde.

De mensen waren ook verheugd over de radio uit WOII. Jaja we luisterden zelfs naar BBC, zoals toen indertijd. Men was zelfs

overtuigd dat de radio marcheerde. Neen hoor. Verdoken stond een transistor uit de 21ste eeuw op BBC te jengelen.... Tja kwestie van keeping up appearances.

Mobiliteit anno 1940 ...

En de boer zag dat het goed was ...

Ging er dan niets mis zou je zeggen ? Jawel. De mensen met wie zou samengewerkt worden, stuurden hun spreekwoordelijke kat. Veel beloofd maar weinig van de afspraken in huis gekomen.

Gelukkig is het SFB van geen kleintje vervaardigd en konden ze alles nog redden met hun uitgewerkte decors.

Er werd gelet op elk detail. Geen moderne spullen, geen anachronismen in de kamers. Alles moest zo authentiek mogelijk zijn.

De tafel staat reeds gedekt ..

En dat was te merken aan de reacties.
Gewoon geweldig wat je te horen kreeg.....

"ons moe heeft dat ook staan"
"hey , mijn grootmoe woonde ook zo"
"zo een klok had ons vader ook"
"en die radio, is die van dienen tijd ?"
"goh dat café , zo een café had mijnen nonkel ook"
"hey kunnen wij die petaten kopen"
"Amai dat is nen ouwen bascule"
"die fiets is wel nen ouwen bak hé"

Willy's Jeep op bezoek ..

Onze klederdracht ging ook mee met het decor. Van bollekesjaal, tot blauwe kiel, flodderrok, klompen, bretels, ondervestje, floeren broek, Niets viel uit de toon. Iedereen herkende of zag iets wat gelinkt was aan de tijd van toen

I have a dream ...

Er werd zelfs veel aangeboden.

Als we alles zouden gekregen hebben wat er beloofd werd, hadden we zondagavond een verhuishwagen nodig gehad.

Neen alle gekheid op een stokje.

We hadden véél verwacht maar dit niet.

Weeral werden onze stoutste dromen overtroffen. We hadden vrijdag heel de dag gerief en spullen aangesleept. Elektriciteit gelegd, water weggedweild, nagels geklopt, meubels verplaatst en geplaatst, poppen aangekleed; om de voor ons hopeloze situatie toch nog te redden.

Waar blijft hij nu weer ...

Ook voor de kinderen was er spectaculaire animatie

Ook gezegd mag worden : Beire, Pol, Opa, oma, zonder jullie niet aflatende hulp waren we er niet in gelukt. We kunnen veel maar die extra handen waren méér dan welkom. Vooral omdat er zoveel kleine Spielerei bij kwam kijken.

Het heeft echt tot de laatste minuut geduurd eer alles klaar was. Zaterdagmorgen werden er nog veranderingen aangebracht,

om die extra dimensie mee te geven.

**En terwijl de boer de wacht houdt ...
.... Speelt de pianiste verder ...**

Tijd voor kopje koffie

Zicht op het marktje ...

Smullen à volonté .

Mogen we dan onbescheiden zijn. Ja hoor. Van mij wel.

Jongens ! Prachtig gedaan. Ondanks het afhaken van sommigen; hebben jullie weer een staaltje van kraftmanschap tentoongespreid.

En dit jaar

De plannen broeien al.....

Er zijn al ideeën.....